भत्ज प्रदेशे भेतिग्रद्धेन रुवति रुल-क। ऋगाचे ततः जातित्वे ऽपि स्तियां बङ्गा॰ वा डीष्। भर्जा भर्जी। ततः इवार्षे चाहुल्या • ठका । भावितक तद्षे । भत्यत न॰ स-वर संज्ञायां कत्। स्ट्रामिषे हेमच॰ । भरे खळा ॰ स-वा॰ ए। संचामे निचएट:। भगे पु अवज-चल भवादेशे कुलम्। श्रीवे २ च्छोतिः-पदार्थे श्वादिखालगैते ऐश्वरे तेलि , "वादिखालगतं वची भगोंखं तना मिलिभः। जनास्त्य विनाधाय दुःखस्य तितयस्य च । ध्यानेन पुरुषेर्यं दूर्यं द्धर्यं-मग्डने वोगियाच । तस्र तेलच ऐत्ररत्वञ्च "यदा-र्दिलागतं तेनो नगद्भासयतेऽखित्रम्। यच्न्द्रमसि व-ज्ञानी तत्तेजो विदि मासकम् दति गीतायासक्तम्। भावे एज । अभर्जने च । ५ एएके तुवंश्र दे विवं २६ छ । ६ देशभेरे। तल भनः तस्य राजा वा खण्। भागे। तहेशकपे तल भवे च स्तियां न जब भागी। भगंस् पु॰ धन-बसुन् न्यङ्का॰ (तेनसि कः ।।१४१।१। भगीदि प्र॰ तहालावे प्रत्ययस स्तियां नुगर्निमत्ते यद्धनचे स च गणः "भगं कद्दव केकय कश्मोर साल्य सुस्वव

भगीयण इ॰ प्रदर्शिमेरे प्रदर्शियायः। भारत पु॰ भाम्ज-बात् मजादेशे कुलम् । शिवे रायसः। अर्जन न अवज-भावे खाट भर्जादेशः (भाजा) तब्हु बाहेः पाकभेदे शब्दमाः।

घरम कोरव्य''।

भर्णेस् ति भ्र- बन्न सगागमः । भरणकारके १६० ८ |६० । २ सर्हे पु॰ स-तृष् ।१ स्नामिनि २ व्यथिवती कामरः । १राजनि 8पोषके प्धातरि च ति॰ मेटि॰ यालका॰ षठ्रा समासः । हृविष्णौ पु॰ "मवनी भावनी भत्ती" विष्णु य॰

तस्य सन्वयुक्ति पाननात् तथात्वत्। अह ची स्ती भनारं इनि इन-टक् डीए। प्रतिवातिन्यां

पाणिरेखायां पाध्यख्यानान्त्रिताक्तेनाभन् झ्यः काम-गादिकाः यात्र । बार्षलात् मत्यक्तं कले विशेष टक्। भर्छेट्रार्क ४० मर्हरिषयस राजः दारकः एकः। नाट्यो-

क्तौ १राजक्षमारे । १तत्कन्यायां स्ती । भर्तृदारिका॰

भत्रं स्थान न॰ तीर्षंभेरे भा॰व॰ ८४ छ॰। अर्हे इरि प्र• भन्तां इरिरित । वाक्यपदीयादि यन्वकर्तार विकामादिलान्स अधे हे स्थानिर राजभेदे ! [भर्त् वत् त। भर्त्स अधिकेमे पुरा• छभ• बक । भेट्। भर्व बदित ते अव-

भर्त्सन न॰ मर्ब - खार्। अपकारवचने अधिकेषे तिर-कारायापकारार्धकवाक्योक्ती। युच्। भर्वसनाधन स्ता भर्त् खपितिका स्ती भर्त्सं भर्त्सनीयं पत्रमसाः कष

काणि खत इत्वम्। सङ्गिनीवीवच राजवि॰। सभी चिंवायां वा पर वक वेट । अभीत समभीत्।

भर्भ (न) न॰ ध-मन् मनिन् वा। १स्त्रं चनरः। २ स्तौ १नाभी अधस्तूरे च द्रेमच । नानः खदन्तव दिव्हपकोषः

मर्भग्या स्ती भर्माण साध यत् । सती देनव । भर्माख पु. भरतवध्ये न्द्रपभेदे भागः हारशास्त्र । भवं हिंसायां भ्वा॰पर॰सक्त॰सेट्। भवति श्वभवीत ! भोजने

निचग्दुः। [बिए बभने | भल वधे दाने निक्षणी च आ । आ । सकते सभ-Hल निरूपचे पु॰चा॰सक॰सेट । भास्यमे चर्चोमसम ।

भलता की भानि-भा-क कर्म । राजवनास्तायास् बल्टा भलन्दन पु॰ शद्दरवंद्ये खपभेदे भाव १ ह। १६। १ कान्य-कुलदेशीवे न्यमेरे ब्रह्मवे प्रकुष्य १७ स॰। भलानस् वि॰ भदूत्रखे ऋ॰ ७।१८।७। चिंग् ।

अस दाने वधे निद्धार्य च स्वा॰प॰वत्त चेंड । सञ्चर्ति चाम असि डे॰ भन्न-काष । १भक्क के । २ काव्य मेरे प्र°न्। स्तार्ध क अञ्जू वे पुंद्धी वा गौरा की व्यक्ते टाव्। अञ्जू का प्रत्र। ततः यहुवा निर्वेत्तार्थे खण् । भाव भवावते लि । चत-रस्त्रीं स्था॰ ठञ्। साज्ञिक तसादूरहेशादी वि । " ह. स. १ । उसी देशान्यां स्थिते १ देशभेदे पु । । इतहे श्रम वे भ व-व । सार्थं क । भवतक तलार्थं ततः खार्थं छ । भव कीय तद्यें तखापत्यं छ। भन्नकीय तद्यत्यादी ति । भवपाल पु॰ भन्न पानवति पानि-चय उप॰ व॰। भन्न-

पासने ततः चख्या॰चत्रयांम् ठञ्। भानुपादिक तेन निह तादी। [तर्यक्ता) च्रापमेदे शब्दव।

भज्ञपुच्छी स्त्री भन्नस्य प्रकासिन प्रव्यमस्याः कीय्। (नोरचन्

भद्भवि पु॰ कामिमेरे तस्यापत्मिका। भावनि तद्यात्वे तस्यापत्यं उक्तम्। भाषानेय तद्यत्वे प्रं स्तीः। इन्द्रदाम्ने

क्षिभेदे पु॰ का॰ ७०। का•व•। असाच पु॰ भन्नस्ये वाचि यस पन्यमा । मन्द्रती इंसभेट्रे असाट प्रश्विध्वनरानपुत्रे कर्नुकपुर २२ स्। २ ब्रम्

दत्तवं श्वे श्रव्यमेदे इरिवं १ र वर । असीत ५०न॰ भवुं भनास्त्रमिनातति सर्थिनम् सत-धव्। (भेबा)हक्षभेदे खार्ये व । तलैव पुंक्षी गौ छीम्। भना-तनस्यत रतमा। धनातकं तिषु मोक्कमक्कोऽद्कारी